

Η ΕΠΟΝ ΣΤΗΝ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ

■ Του ΜΙΧ. ΔΗΜΟΛΙΟΥ

Όταν στο τέλος του 1944 χτυπούσαν οι καμπάνες της απελευθέρωσης, μια μεγάλη χαρά πλημμύριζε τις καρδιές όλων των Ελλήνων, 4 χρόνια δραματική κατοχή με εκτελέσεις, διωγμούς, πείνα και στερήσεις, κάτω από το φασιστικό στρατό κατοχής, ήταν πάρα πολλά για ένα λαό που ήθελε να ζει ελεύθερος.

Τη χαρά αυτή την αισθάνονταν καλύτερα όλοι οι Ραφινιώτες. Είχαμε πάρει το σύνολο σχεδόν των Ραφινιωτών ενεργά μέρος στην Εθνική Αντίσταση και δεύτερον είχε προηγηθεί η καταστροφή των αμπελιών που ήταν και το κύριο εισόδημα. Τώρα που ο πόλεμος τέλειωνε λαχταρούσαμε να μπορούμε στην περίοδο της δημιουργίας. Με την απελευθέρωση εμείς οι νέοι της ΕΠΟΝ νιώθαμε μια ξεχωριστή ικανοποίηση. Είχαμε συμβάλλει αποφασιστικά στο διώξιμο του ανεπιθύμητου επιδρομέα και πιστεύαμε ότι τώρα που το φασιστικό τέρας υπέκυπτε κάτω από τα χτυπήματα των αγγλοαμερικάνων συμμάχων, του κόκκινου στρατού και όλων των λαών, θα πραγματοποιούνταν οι επιθυμίες μας για μια κοινωνική και οικονομική δικαιοσύνη, θα δικαιώνονταν οι αγώνες μας και θα ζούσαμε σε ένα ειρηνικό περιβάλλον μακριά από μίσση και διαφθορές.

Από το καταστατικό της ΕΠΟΝ γνωρίζαμε ότι πρώτη μας υποχρέωση ήταν η ανοικοδόμηση των χωριών μας από τα ερείπια που άφησε ο κατοχικός στρατός και στη συνέχεια αγώνες για δημι-

ουργία και για την κατοχύρωση της ειρήνης. Ποτέ κανένα καθεστώς και καμιά οργάνωση δεν ένωσε τόσο προοδευτικά τη νεολαία ούτε την οδήγησε σε τόσες μεγαλειώδεις αγώνες όπως η ΕΠΟΝ.

Το τρίτο άρθρο του καταστατικού έλεγε βασικοί σκοποί είναι: α) Η εθνική απελευθέρωση, η πλήρης ανεξαρτησία και ακεραιότητα της Ελλάδας με καθημερινό αγώνα. β) Η εξολόθρευση του φασισμού τώρα και στο μέλλον με οποιαδήποτε μορφή και να παρουσιασθεί και ίσα πολιτικά δικαιώματα στους νέους και νέες που είναι πάνω από 18 χρόνων. γ) Αγώνας κατά των ιμπεριαλιστικών πολέμων, για την κατοχύρωση της ειρήνης με βάση την αυτοδιάθεση των λαών και αδελφική συνεργασία. δ) Ανοικοδόμηση της χώρας από τα ερείπια του πολέμου και της αξονικής κατοχής προς το συμφέρον και ευημερία ολό-

κληρου του πληθυσμού.

Για τα ιδανικά αυτά πάλεψαν οι Επο-
νίτες ένοπλα και άοπλα και όσοι ζήσανε
στα χρόνια της κατοχής έχουν προσω-
πική εμπειρία.

Εμείς στην ΕΠΟΝ μάθαμε να κάνουμε
την αυτοκριτική για ανθρώπινα σφάλμα-
τα, εκεί μάθαμε να υπερασπίζουμε το
δίκαιο αλλά και να σεβόμαστε το δίκαιο
των συναθρώπων μας. Εκεί μάθαμε ότι
όλοι είμαστε αδέρφια και ο χώρος να
ζήσουμε ειρηνικά και αγαπημένα, είναι
αρκετός αρκεί να χτυπηθούν οι άνθρω-
ποι που εμπορεύονται τον πόλεμο για να
πλουτίσουν περισσότερο. Εκεί μάθαμε
ότι τα παιδιά μας τα τα εγγόνια μας
γεννήθηκαν και έχουν όλο το δικαίωμα
να θέλουν να ζήσουν.

Για να πραγματοποιηθούν αυτοί οι
σκοποί των ειρηνικών επιδιώξεων παρα-
δώσαμε μετά την απελευθέρωση τα τιμη-
μένα όπλα που με αίμα πήραμε από τους
κατακτητάς χωρίς να πυρώσει η σκέψη
από το μυαλό μας ότι στα χρόνια αυτά
που όλοι σχεδόν οι Έλληνες και Ελλη-
νίδες από γέρους μέχρι τα αετόπουλα
θυσιάζονταν για την απελευθέρωση της
πατρίδας μας. Η κυβέρνηση του Καίρου
που αντί να μείνει κοντά στο λαό που υ-
πέφερε από την τριπλή κατοχή, προτίμη-
σε τα πολυτελέστατα ξενοδοχεία του Κα-
ϊρου και από κει σε συνεργασία με τον
αγγλικό ιμπεριαλισμό κατέστρωναν σχέ-
δια εξόντωσης που θα έβαζαν σε εφαρ-
μογή όπως και τα έβαλαν, αμέσως μετά
την απελευθέρωση. Στα χρόνια αυτά
που ο λαός της Αθήνας, καθοδηγούμε-
νος από το ΕΑΜ έδωσε τη μάχη και την
κέρδιζε ανατρέποντας την Πολιτική Επι-
στράτευση, στα χρόνια που το Μη-
χανικό Ολύμπου με αρχηγό το θρυλικό
Βρατσάνο θυσιάζε τα καλύτερα παλικά-
ρια του, ανατινάζοντας χιλιόμετρα σιδη-
ροδρομικής γραμμής, διευκολύνοντας το
συμμαχικό αγώνα. Στα ίδια αυτά χρόνια
τα πολιτικά μαγειρεία της ακαδημαϊκής
Κυβέρνησης του Καίρου, μαγείρευαν

την εξόντωση μας. Γράφτηκαν πάρα πολ-
λά και θα γραφούν ακόμα, τα πραγμα-
τικά όμως γεγονότα καμιά πένα όσο
καλή και αν είναι δεν θα μπορέσει να τα
ανατρέψει, τα γεγονότα μιλάνε από μόνα
τους και κάθε καλόπιστος και αντικει-
μενικός άνθρωπος κρίνοντας τα ιστο-
ρικά γεγονότα του 1940-45 θα βρεθεί
στην ανάγκη να καταραστεί την τακτική
που εφάρμοσε ή τότε πολιτική ηγεσία
παραδίνοντας τους αγωνιστές της ΕΠΟΝ
στους συνεργάτες των Γερμανών.

Όλα είχαν προετοιμαστεί και δεν μέ-
νει καμιά αμφιβολία ότι προετοιμάζαν
τον εμφύλιο πόλεμο με σατανικά τεχνά-
σματα.

Σύμφωνα με το άρθρο 5 της συμφω-
νίας της Βάρκιζας ο Εθνικός στρατός θα
αποτελούνταν από κληρωτούς των στρα-
τολογουμένων κλάσεων. Εμάς όμως μας
έβγαλαν ανεπιθύμητους για το λόγο ότι
πήραμε μέρος στην Εθνική Αντίσταση.

Την απελευθέρωση που με ξεχωρι-
στή χαρά περιμέναμε όλοι οι Έλληνες
δεν την χαρήκαμε. Παλικάρια του ΕΛΑΣ
που πολέμησαν και διακρίθηκαν στις
μάχες και στα σαμποτάζ βασανίζονται
από ξυπόλυτα καθάρματα και στη συνέ-
χεια στέλνονται στα στρατοδικεία για να

οδηγηθούν στο τόπο των εκτελέσεων. Επονίτες νέα παιδιά με γεροδεμένα χέρια αποφασισμένοι να δημιουργήσουν μια καινούργια ζωή δέρονται απάνθρωπα από τους παρακρατικούς που νωρίτερα είχαν προσφέρει τις υπηρεσίες στους κατακτητές και φορτώθηκαν με χιλιάδες φρικιαστικά εγκλήματα.

Το σταυροδρόμι για τους αγωνιστές της Εθνικής Αντίστασης ήταν δύσκολο. Είχαμε πιστέψει ότι μετά την απελευθέρωση θα ζούσαμε σε μια ελεύθερη Ελλάδα κοντά στις οικογένειες, αποφασισμένοι να δημιουργήσουμε και να δημιουργηθούμε και βρεθήκαμε μπροστά σε εξοντωτικό προγραμματισμένο διωγμό. Αλλά αν οι ληστοσυμμορίες αυτές που ξεπετάχθηκαν στην ύπαιθρο με την ηθική και υλική συμπαράσταση της Κυβέρνησης που δεν έπαιξε κανέναν ουσιαστικό ρόλο αφού νωρίτερα παρέδωσε όλη την

εξουσία στον καινούργιο κατακτητή Σκόμπυ, οργίαζαν, βασανίζοντας αντιστασιακούς. Επισήμως το κράτος οργάνωνε και τα στρατόπεδα που θα συγκέντρωνε του δημοκρατικούς στρατιώτες που κλητεύτηκαν.

Αυτή ήταν η αμοιβή για τους τετράχρονους αγώνες κατά των κατακτητών και για την αυθόρμητη συμμετοχή μας στον πανηγυρισμό να υποδεχτούμε την κυβέρνηση του Καΐρου σαν κυβέρνηση όλων των Ελλήνων σαν Κυβέρνηση της απελευθέρωσης.

Για να μπορεί ο σημερινός αναγνώστης που δεν έζησε τα χρόνια της Εθνικής Αντίστασης να βγάλει τα δικά του συμπεράσματα είναι απαραίτητο να γραφτούν περικοπές από το υπόμνημα που υπέβαλε ο Κεντρική Επιτροπή του ΕΑΜ στις 5.3.45.

■ Συνεχίζεται

